

Протокол

№

гр. София, 03.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 03.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Марияна Велева, като разгледа дело номер **10547** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК на поименно повикване в 15.42 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – С. Е. А., редовно призована, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ – директора на ДСП „В.“, редовно призован, представлява се от юрк. Б., с пълномощно от днес.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА – М. Б. К. - попечител на К. Б. К., редовно призована, явява се лично.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА – К. Б. К., редовно призована, явява се лично, със съгласието на попечителя си.

СГП не прави искане за конституиране като страна и не изпраща представител.

В залата се явява и СОЦИАЛЕН РАБОТНИК Р. Б. И. от отдел ЗД в ДСП – „В.“, упълномощена от директора на ДСП – „В.“ да участва по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид редовното призоваване на страните и предвид липса на процесуална пречка за даване ход на делото

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА жалбата.

ДОКЛАДВА административната преписка.

ДОКЛАДВА молба на жалбоподателката от 31.08.2026 г., с приложения под опис; становище на директора на ДСП – „С.“ от 31.08.2026 г.; молба на ответника от 31.08.2026 г., с приложения под опис.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА: Поддържам жалбата. Представям и моля да приемете служебна бележка от „ЗОРА ЛОГИСТИК ММС“ ООД; удостоверение за брутен доход за 1 година назад от „ЗОРА ЛОГИСТИК ММС“ ООД; 2 бр. снимки, които твърдя, че са от детската стая, банята и тоалетната. Представям ги с цел да установя условията, при които живее дъщеря ми.

ЮРК. Б.: Оспорвам жалбата. Нямам доказателствени искания.

ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ: Оспорваме жалбата. Нямаме доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА административната преписка.

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени към цитираните в доклада молби на страните.

ПРИЕМА представените от жалбоподателката служебна бележка и удостоверение за брутен доход.

СЪДЪТ ИЗСЛУША ОБЯСНЕНИЯ ОТ ЗАИНТЕРЕСНОВАНАТА СТРАНА К. Б. К.:

Преди да почина баща ми, двамата ми родители ходеха на работа. Той беше пенсионер, но работеше, за да си допълваме доходите. Той разнасяше листовки и понякога работеше по цяла седмица, около 4-5 часа на ден, в зависимост от това, колко бързо го направи. Майка ми работи по 8 часа - от понеделник до петък. Тя казва, че работи и събота и неделя да чисти. Снимките, които майка ми представи днес, са от апартамента, в който живея с нея, но той не изглежда така. Той е двустаен, има още хол, стаята, в която бяха с баща ми, има и кухня, която е в антрето. Тези части не са поддържани. Има мравки, мръсни неща, много рядко се чисти. Аз чистя моята стая. Само от баща ми имах джобни пари. Когато поисках, той ми даваше. Когато поисках от майка ми, тя ми даваше трудно – един път в месеца по 10-15 лева. От началото на тази година имаше караници за ремонта на банята. Тя се караше с баща ми за пари. Аз исках да го защита, защото той не можеше да работи тази работа и я помоли да му дава пари. Майка ми не се интересуваше дали съм у дома, дали ще ходя някъде, как съм. Тя ме пускаше навсякъде. Имах вечерен час – 22.30 ч., който ми сложи баща ми и ако закъснявах, той ми звънеше да ме пита къде съм. Майка ми не ми звънеше или много рядко. На 30.07.2026 г. майка ми трябваше да вземе документи, свързани с погребението на баща ми и аз ѝ звъннах да ѝ напомня, защото тя не ги беше взела. Тя каза, че няма време и ми се скара, че се бъркам. После казваше, че може да се изчака до утре. Още сутринта на 30.07.2026 г. отидох при сестра ми, защото там се чувствах по-безопасно, защото майка ми не е вкъщи и съм сама. Свикнала съм да има поне един човек вкъщи. Родена съм на 08.12.2009 г. У дома се прибрах на 30.07.2026 г. към 8.00 – 9.00 ч. вечерта. Говорех с моя приятелка по телефона до 2.00 ч. сутринта. Майка ми се прибра към 2.20 ч. сутринта. Изведнъж влезе в моята стая и започна да ми вика – как ѝ държа тон за тези документи, че не мога да ѝ казвам какво да прави. Аз ѝ казах, че не искам да се карам с нея. Тя излезе. Майка ми ми купи телефон през м. февруари – 2026 г. Аз исках да ѝ го платя, защото по това време работех във Е-Б. присъствено в склад. Бях там около 4 часа на ден. Работех там 3 месеца – от м. февруари до м. май. Исках да ѝ платя телефона, но използвах спестените пари, за да отида на екскурзия от училище. Затова ѝ казах, че ще ѝ ги дам по-нататък. Имах събрани пари, но те нямаше да стигнат за телефон. Майка ми ми поиска телефона, защото го смята за нейн. Искане да го вземе, за да ѝ се моля да ми го върне. Аз не исках да ѝ го дам и тя тръгна към бой - тръгна към мен и вдигна ръце и аз заради това ѝ го дадох. С молби успях да взема сим-картата и я сложих в един стар и счупен телефон. Тя тръгна да взима чук от торбата с инструменти, знаех, че ще тръгне към мен, защото и

друг път ми е посягала. Като тръгна да взима чука, посегна към мен. Спрях я, защото съм по-силна от нея. Опита се да ме ритне, а след това се опита да ме удуши, но не успя, защото ѝ държах ръцете. Тя се освободи и ме одраска по врата. После ѝ казах, че се държи отвратително и се уплаших. След това звъннах на социалните. Тя видя, че звъня наистина. След половин час звъннах и на сестра ми, а майка ми беше в хола. Аз ѝ казах, че съм звъннала на сестра ми, а майка ми каза, че си стяга багажа да си тръгва. След около 20 минути дойде към мен с нож и заплаши, че ще се самоубие. После я попитах защо ще го прави, а тя каза, че сега ще я загубя и нея. Аз знам, че тя няма да го направи, защото я е страх, затова ѝ казах да го направи. Ядоса се, а аз си легнах в леглото като си гледах в телефона. Тя дойде и заплаши, че ще си среже вените с макетно ножче. След това дойде, хвърли ми телефона, който ми беше купила. Каза ми, че съжалява. Дойде мисля още два пъти да ми натяква, че ще живея в мизерия и няма да полага грижи за мен. Някъде към 5.00 ч. сутринта майка ми заспа и аз казах на сестра ми да не идва. На 31.07.2026 г. аз се събудих към 10.00 ч., погребението беше към 12.00 ч. Аз отидох при сестра ми. По време на погребението майка ми се държеше студено, не показваше емоции. След погребението тя си тръгна без мен, а ние със сестра ми останахме да говорим с роднини. На 31.07.2026 г. със сестра ми отидохме у тях и аз спях при нея 3 дена. Майка ми ми звънна в понеделник да ме пита къде съм и ми каза, че е била извън С.. Пита ме дали ще се прибирам и аз ѝ казах, че не искам. Социалните ми звъннаха в понеделник и аз отидох при тях със сестра ми. Следващите 10 дни бях при сестра ми. У дома за тези 10 дена ходих два пъти със сестра ми. Единият път беше към 11.00 ч., защото чистия входа на блока, където е апартаментът ми. Другият път беше, за да си взема дрехи и беше към обяд. Взех си дрехи и хигиенни вещи за при сестра ми. Преди баща ми да почине рисувах на стената на детската стая, като написах да не се предава на японски. Беше адресирано за него и за мен като мотивация. Апартаментът, в който живеях с майка ми и баща ми, е на баща ми. Искан ключовете от колата на баща ми някъде през тези 10 дни, защото със сестра ми искахме да видим дали има глоби. Ключовете ми трябваша, защото винетката беше вътре, там имаше и документи. Майка ми каза, че ще ми ги даде, ако си дойда вкъщи. Аз казах, че няма да си дойда. През тези 10 дни не съм виждала майка ми. След това я видях, когато чистех входа. Почивах си на леглото и тя дойде в стаята ми. Аз се стреснах. Тя ме пита дали искам да ям, аз ѝ казах, че не искам. Преди това тя по вайбър ми изпращаше съобщения как ще се самоубие, че сме алчни и ни обиждаше. Смятам, че тези съобщения тя ги изпращаше пияна и бяха винаги към 01.00 ч. сутринта. Преди татко да почине излизяхме с татко и сестра ми 2 – 3 пъти в месеца. Тя не е идвала у нас, защото ние не каним хора в нас, не е удобно да се стои там, защото е мръсно. Аз ходех при сестра ми почти всеки ден, когато правехме ремонт на банята ни. Не съм оставала там да спя. Обичам си стаята. Сега живея при сестра ми, защото там е най-безопасно. Има разтегателен диван, на който спя сама. Тя спи на друго легло в същата стая. Имам отделно шкафче за дрехите. Нещата за училище си ги купих от моите спестявания и ще стоят на масата в хола. Не получавам джобни пари сега. Хапваме при сестра ми. Използвам моите спестявания. Сега излизам, но имам вечерен час – 10.00 ч. и ако закъснея, сестра ми ми звъни да ме пита къде съм.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА М. К.: Аз подкрепям К.. Аз съм дъщеря от предходен брак на баща ми. Аз също бях близка с него. Той ни беше опората. Живеели сме заедно при тях преди да се роди К. и след това до нейната 3-годишна възраст. Майка ѝ я гледаше в периода на майчинството. Когато К. беше болна и не беше на градина, баща ми я гледаше. Много пъти съм правила забележка на майката на К., че не се държи добре с дъщеря си.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА: Откакто съм с бащата на К., всеки месец съм му давала по 900 лв. Аз работя на две работи, за да мога да му давам пари, защото беше закъсал с комар. Когато сестрата

живееше с нас, аз извеждах бебето на улицата, защото плачеше от колики, за да не ѝ пречи да спи. На улицата съм я кърмила. Баща ѝ имаше да дава доста пари в казиното и в топлофикация и аз платих тези пари. Съдиха го и Софийска вода и аз пак ги платих. Детето беше добре облечено и обуто, нахранено. Когато искаше пари, съм ѝ давала. Давала съм ѝ по 25 евро и си е пазарувала с моята карта от „Х.“. Давала съм ѝ по 50-100 евро да си събира пари за шкафове. Когато я нямаше вкъщи знаех, че спи при нейна приятелка – С..

В залата се въведе свидетеля.

СЪДЪТ СНЕ САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля: В. М. П., с ЕГН [ЕГН] и л.к. №[ЕИК], издадена на 02.06.2015 г. от МВР – С., безсрочна. Неосъждана, без дела и родство със страните. Предупредена за наказателната отговорност, носена за лъжесвидетелстване по реда на чл. 290 от НК, обеща да каже истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ РАЗПИТ на допуснатия свидетел при режим на довеждане.

НА ВЪПРОСИ НА ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА СВИДЕТЕЛКАТА ОТГОВОРИ:

Познавам жалбоподателката от предишната ни работа в „Н.“ от преди 23 години. От тогава много често се виждаме, като, когато се роди К., аз бях непрекъснато до нея. Взимах я и вкъщи, ходех и при нея. Това беше до 7-годишната ѝ възраст, като съм я водела и взимала от детската градина. Баща ѝ се разболя, когато К. стана на 8 години и след това започна той да я взима от детска градина, като тогава не работеше. Известно време беше вкъщи, после пак се върна на работа. После спря да работи. Майка ѝ ходеше да я взима от училище. К. е отгледана като бебе в сладкарница „С.“, защото каката не позволяваше да плаче, за да спи, защото е нощна смяна. Не съм присъствала на кавга или разпавии у дома им. Домът беше в много тежко състояние преди десетина години, а С. започна да прави ремонти на всичко. Като съм ходила, съм хапвала там. Бащата на К. можеше и обичаше да готви. Беше много чисто. Никога не съм чула разпавии между С. и К. и между баща ѝ. Отношенията между С. и К. са приятелски. Излизаха двете до магазин, каквото пожелаеше – всичко ѝ се купуваше. С. искаше да направи апартамента заради детето. С. направи детската стая. В нея има легло, шкафчета, бюро за учене. Има компютър и телефон. К. беше много привързана към баща си. Бяха непрекъснато заедно, водеше я на училище и я връщаше, защото той не работеше и стоеше повече с нея. След като той почина, аз случайно разбрах за това и не можах да повярвам. С К. не съм се виждала след като баща ѝ почина. Не знаех, че се е изнесла и не можех да повярвам. От тогава два пъти съм се виждала със С., тя беше много разстроена. От нея знаех, че два пъти е ходила вкъщи, хранела се е, оставяла е дрехи и си е отивала.

ЮРК. Б.: Нямам въпроси към свидетелката.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА К. К.: Нямам въпроси към свидетелката.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА М. К.: Нямам въпроси.

Свидетелката бе освободена и напусна залата.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

Предвид липсата на доказателствени искания от страните и като счете делото за изяснено от фактическа страна СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА: Моля да уважите жалбата и да отмените заповедта по съображения, изложени в писмена защита, която представям, с препис за ответника.

ЮРК. Б.: Моля да отхвърлите жалбата. Моля за срок за писмени бележки. Момичето иска да живее при нейната сестра и това е нейният най-добър интерес.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА К. К.: Считам че приятелката на майка ми каза лъжи. Лъжа е, че майка ми се е грижела за мен след втори клас и че съм я виждала като съм пораснала. Виждала съм я като малка и почти не си я спомням. Баща ми не ме е взимал от детска градина много често, защото беше втора смяна като пазач. Взимаше ме, когато имаше възможност. В спомените ми от малка по-често ме е взимал баща ми, отколкото майка ми, като тя ме оставяше възможно в най-ранния час в детската градина и не можех да се наспивам. Майка ми ми е давала пари като малка, но като пораснах след 3-4 клас тя спря. В 7-и клас трябваше да ходя на уроци, които баща ми плащаше. Искам да живея при сестра ми до 18 години. Баща ми има три апартамента, които сме ги разделили от преди неофициално, но той е казал, че иска двата едностайни да са за сестра ми, а двустайния, в който живея с майка ми, да бъде за мен. Ние със сестра ми след като навърша 18-год. ще оформим документите. В този план майка ми не влиза. Не знам тя къде ще живее.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА М. К.: Моля да се отхвърли жалбата. Искам най-доброто за К.. Казвала съм, че ще я подкрепям и ще ѝ бъда опора.

СЪДЪТ предоставя на ответника 7-дневен срок за представяне на писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 17.10 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: